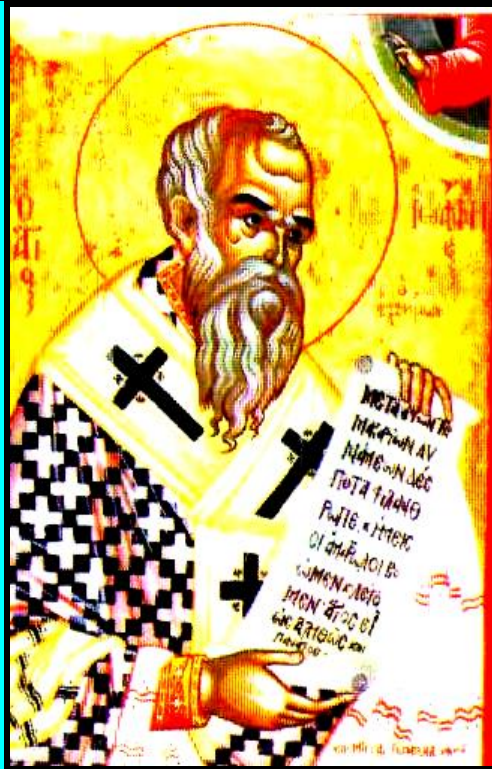

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ " ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ "

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ : 1964

«Δανείζει
Θεὸς ὁ ἐλεῶν
πτωχόν, κατὰ
δὲ τὸ δόμα
αὐτοῦ
ἀνταποδώσει
αὐτῷ»
(Παρ.19,17)

«Ἐσκόρπισεν,
ἔδωκε τοῖς
πένησιν· ἡ
δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν
αἰῶνα»
(Β' Κορ.9,9)

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεῆμων,
Προστάτης τοῦ
Σωματείου μας.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ
Ἐλεήμονος

Ἦχος πλάγ. δ΄

Ὡς ἐν τῇ ὑπομονῇ σου
ἐκτίσω τὸν μισθόν σου,
Πάτερ ὅσιε, ταῖς
προσευχαῖς
ἀδιαλείπτως
ἐγκαρτερήσας, τοὺς
πτωχοὺς ἀγαπήσας καὶ
τούτοις ἐπαρκέσας·
ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον
μακάριε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»

Ὁδός Ἑρμοῦ 1 Τ.Κ. 54625 – Θεσσαλονίκη, ΤΗΛ. + ΦΑΞ 2310-534-714
ΤΕΥΧΟΣ : 2 ΕΤΟΣ 2008

Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ

Ἐκκλησίας.

Τὴν 15η Αὐγούστου ἡ Ἐκκλησία μας
ἐορτάζει τὴν σεβάσμια κοίμησιν καὶ
Μετάστασιν τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅπως
ἀναφέρει τὸ Συναξάρι.

Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ, σέβεται καὶ γεραίρει
τὴν Παναγία, τὴν μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ἡ
ὁποία εἶναι καὶ μητέρα ὅλων τῶν Χριστιανῶν. Ἡ
Παναγία εἶναι τὸ καύχημα καὶ ἡ δόξα τῆς

Τὸ μεγαλεῖο της ὀφείλεται στό ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἐτίμησε καὶ τὴν ἐκάλεσε, ὡς τὴν πιὸ ἀγνή καὶ ἀγία γυναῖκα, γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων, ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, μὲ τὸ νὰ γίνει ἡ μητέρα τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου Του καὶ ὅλων ἐκείνων πού πιστεύουν στό Χριστό. Ἡ Παναγία εἶναι ἡ εὐλογημένη μεταξὺ ὅλων τῶν γυναικῶν. Εἶναι ἡ κεχαριτωμένη γεμάτη ἀπὸ ὅλες τίς χάριτες τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνδεδυμένη μὲ ὅλες τίς ἀρετὲς τοῦ Κυρίου.

Σ' Αὐτὴν βρῆκε τὴν τέλεια ἐφαρμογὴ τοῦ ὁ Ἀρχαγγελικὸς χαιρετισμὸς «Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν» (Λουκ.1,28). Τίς ἴδιες λέξεις ἐπανελάβε ἡ προφητικὴ φωνὴ τῆς Ἑλισάβετ, μητέρας τοῦ Προδρόμου « εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου» (Λουκ.1,42). Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ Παναγία προεφήτευσε ὅτι ὅλες οἱ χριστιανικὲς γενεὲς θὰ τὴν μακαρίζουν ὡς τὴν μόνη Θεοτόκον « Ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί» (Λουκ.1,48). Καὶ τέλος ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ὑμνεῖ ὡς τὴν «τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ».

Ὁ προφήτης Δαυὶδ στὸν 44,10 ψαλμὸ γράφει : «Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη...». Παρουσιάζει τὴν Παναγία ἀλληγορικῶς στολισμένη μὲ φόρεμα ὑφασμένο μὲ χρυσὲς κλωστὲς καὶ ποικίλα κεντήματα καὶ χρώματα. Τὰ στολίδια αὐτὰ τῆς νύμφης, τὸ νυμφικὸ φόρεμα, συμβολίζουν τίς ἀρετὲς τῆς Παναγίας.

Ἡ Παναγία εἶχε ὅχι μόνον ὅλες τίς ἀρετὲς, ἀλλὰ τίς εἶχε καὶ ἀνεπτυγμένες στὸν ἀπόλυτο βαθμὸ, σκορπώντας τὸ ἄρωμα τῆς ἀγιότητος σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς.

Αὐτὴ ἡ ἀγιότητα, ἡ καθαρότητα τῆς καρδίας Της τὴν ἀξίωσε ὅχι μόνον νὰ δεῖ τὸν Θεὸν «μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται» (Ματθ.5,8), ἀλλὰ καὶ νὰ γίνει ἡ μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀγιότητα δὲν εἶναι ἓνας κανόνας, ἓνα ἰδανικό, ἀλλὰ εἶναι τὸ πλήρωμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Εἶναι ἡ ζωντανὴ κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ Πατέρα μας. Αὐτὴ τὴν ἀγιότητα ἐνσάρκωσε καὶ ἡ Παναγία μας πού ἐορτάζουμε σήμερα. Στό πρόσωπό της ἡ ἀγιότητα ἀποτελεῖ μία ζωντανὴ πραγματικότητα καὶ ὅχι μία ὁμορφὴ θεωρητικὴ διδασκαλία.

Τὸ νυμφικὸ φόρεμα τῆς Παναγίας εἶχε καὶ ἄλλα στολίδια, τὴν ὑπομονή, τὴν πίστη, τὴν ἀγάπη, τὴν ταπείνωση, τὴν ὑπακοὴ στό θέλημα τοῦ Θεοῦ «Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου» (Λουκ.1,38), μὲ τὴν ὁποία ὑπακοὴ ἐπανάρθωσε τὴν παρακοὴ τῆς Εὔας καὶ συνετέλεσε στή λύτρωση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐγέννησε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, κ.ἄ.

Ἐκτοτε ὅλες οἱ γενεὲς ἐπαξίως μακαρίζουν τὴν μόνη Θεοτόκο « τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» καὶ μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριὴλ ἀναφωνοῦν «Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία.....». Ἡ ὁμορφὴ

αὐτὴ προσφώνηση τοῦ ἀγγέλου στήν κόρη πού εἶναι πάνω ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους φέρνει χαρὰ παγκόσμια.

Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ὅμως τῆς Οἰκουμένης αἰσθανόμενοι αὐτὸ τὸ ψυχικὸ μεγαλεῖο τῆς Παναγίας σκιρτοῦν ἀπὸ ἀγαλλίαση. Σκιρτοῦν καὶ ἀναπέμπουν ὕμνους καὶ ἐγκώμια πρὸς τὴν Παναγία πάντοτε, καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ ἑκκλησιαστικοῦ χρόνου, ἰδιαίτερος δὲ κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τοῦ Δεκαπενταύγουστου, πού ἑορτάζουμε τὴν σεπτὴ κοίμησίν της.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλοὶ ἅγιοι Πατέρες καὶ Ὑμνωδοὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὠμίλησαν καὶ ἔγραψαν γιὰ τὴν Παναγία Θεοτόκο. Ἀπὸ τὸν «Λειμῶνα» τοὺς μὲ τὰ ἀναρίθμητα πολύχρωμα καὶ εὐώδη ἄνθη μὲ τὰ ὁποῖα ἐστόλισαν τίς ἀρετὲς τῆς διαλέγουμε ἓνα ἀπόσπασμα ἀπὸ μία ὁμιλία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ὁ ὁποῖος ἐξύμνησε τὴν ὑπεραγία Θεοτόκον «ὅσον εἶναι ἐφικτόν» στοὺς ἀνθρώπους : «Σήμερον ἡ ὑπεραισθητικὴ καὶ φωτιζομένη ἀπὸ τὸν Θεὸν σελήνη, εἰσερχομένη εἰς τὸν πνευματικὸν οὐρανὸν μαζί μὲ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ὑφίσταται μὲν ἔκλειψιν ὥς πρὸς τὸ πρόσκαιρον τῆς παρούσης ζωῆς, ἀλλὰ συγχρόνως, καθὼς ἀνατέλλει, γίνεται ὁλόλαμπρη μὲ τὴν τιμὴ τῆς ἀθανασίας. Σήμερον ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος, πού εἶναι κατασκευασμένη μὲ χρυσὸ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀναχωροῦσα ἀπὸ τὰς ἐπιγείους σκηνάς, μεταφέρεται εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ πρὸς ἀτελεύτητον ἀνάπαυσιν...

Τώρα λοιπόν, ἀφοῦ ἡ Θεοτόκος ἔκλεισε τὰ αἰσθητὰ τῆς μάτια, ἀνυψώνει τοὺς δι' ἡμᾶς ὑπεραισθητοὺς ὀφθαλμοὺς σὰν λαμπρὰ καὶ μεγάλα ἄστρα, πού δὲν ἔχουν ἀκόμη δύσει, διὰ νὰ ἀγρυπνεῖ καὶ ἐξευμενίζει (μὲ τὴν μεσιτεία της) τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ πρὸς χάριν τῆς προστασίας τοῦ κόσμου. Τώρα, ἀφοῦ ὡς πρὸς τὴν ἑναρθρον ὁμιλίαν ἐκράτησε σιωπηλὰ τὰ θεοκίνητα χεῖλη της, ἀνοίγει διάπλατα, διὰ νὰ λαλεῖ πάντοτε, τὸ στόμα της, πού μεσιτεύει ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τώρα, ἀφοῦ κατεβίβασε μὲ τὴν κοίμησιν τὰς σωματικὰς καὶ θεοφόρους παλάμας, ἀποκαταστήσασα τὴν ἀφθαρσίαν, παρουσιάζει αὐτὰς ὑψωμένας πρὸς τὸν Κύριον (εἰς στάσιν δεήσεως) ὑπὲρ ὁλοκλήρου τῆς οἰκουμένης».

Τέλος ὁ ἱερός ὕμνογράφος προσθέτει στὰ ἀνωτέρω τὴν ἰδικὴν του φωνὴν : «Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν, ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρογάμε».(Ἰδιόμελον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς).

Κι ἐμεῖς ἐὰν θέλουμε νὰ τιμήσουμε τὴν Παναγία πρέπει νὰ τὴν μιμηθοῦμε καὶ ἃς τὴν παρακαλέσουμε νὰ κάνει τὴν ζωὴ μας τέτοια πού νὰ ἀρέσει στὸν Υἱὸν της. Νὰ διαλύσει τὸ σύννεφο πού σκοτίζει τὸ μυαλὸ μας. Νὰ σκορπίσει τὸ βαρὺ φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν μας. Νὰ κόψει τὴν ὁρμὴ τῶν παθῶν

μας ὁδηγώντας μας στό ἀτρικύμιστο λιμάνι, πού εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Νά ἔχει ἐπάνω μας τὰ μάτια της καὶ νά μᾶς πηγαίνει ὅπου θέλει καὶ τέλος νά μᾶς ἀξιώσει νά ἀντικρύσουμε τὴν μακαριότητα τοῦ Παραδείσου καὶ νά ἀπολαύσουμε τὴν οὐράνια βασιλεία.

Ἡλίας .Ι. Χαματζόγλου

=====

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ **(ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ)**

Τὴν 12ῃ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, ὁ ὁποῖος ἀνήκει στὴν χωρία τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού διακρίθηκαν μὲ τὸ χάρισμα τῆς ἐλεημοσύνης καὶ φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας, γεννήθηκε τὸ 555 μ.Χ. στὴν Κύπρο. Οἱ γονεῖς του εὐσεβεῖς χριστιανοὶ καὶ ἐπιφανεῖς ἄνθρωποι τῆς κοινωνίας τῆς Κύπρου φρόντιζαν νά κοσμοῦν τὴν ψυχὴ του μὲ ἀρετὲς καὶ χαρίσματα ἔχοντας ὑπόψιν τους τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα» (Α΄Κορ.12,31). Δηλ. νά ἀνάπτυσσετε ζῆλον καὶ νά ἐπιδιώκετε τὰ καλύτερα καὶ τὰ ὠφελιμώτερα ἀπὸ τὰ χαρίσματα.

Ἐχοντας ,λοιπόν, ὁ Ἰωάννης τέτοιους γονεῖς φρόντιζε νά τοὺς μιμηθεῖ καὶ νά στολίζει τὴν ψυχὴ του μὲ ἀρετὲς, γιὰ νά γνωρίζεται τὸ δένδρο ἀπὸ τὸν καρπὸ καὶ ὄχι ὁ καρπὸς ἀπὸ τὸ δένδρο, δηλαδή, ἀπὸ τὸ παιδί νά σεμνύνονται οἱ γονεῖς καὶ ὄχι τὸ παιδί ἀπὸ τοὺς γονεῖς , ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει σήμερα μὲ πολλοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀκολουθοῦν τὴν εὐσεβῆ ζωὴ τῶν γονέων τους, ἀλλὰ παρεκτρέπονται, μὲ ἀποτέλεσμα νά δημιουργοῦν πολλὰ προβλήματα στὴ ζωὴ τους.

Ὅταν ὁ Ἰωάννης μεγάλωσε, νυμφεύθηκε καὶ ἀπέκτησε παιδιὰ, τὰ ὁποῖα ἀνέτρεφαν μὲ τὴν σύζυγό του ἐπιμελῶς μὲ παιδαγωγία καὶ νουθεσία, σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου»(Ἐφ.6,4), σὰν ἀληθινοὶ χριστιανοὶ γονεῖς. Γιὰ λόγους ὅμως τοὺς ὁποῖους μόνον ὁ Θεὸς γνωρίζει, γρήγορα πέθαναν ἡ γυναίκα καὶ τὰ παιδιὰ του.

Τότε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης σκεπτόμενος, ὅτι ἡ στέρηση τῆς γυναίκας του καὶ τῶν παιδιῶν του τὸν ἀπὴλλασαν ἀπὸ τὶς μέριμνες καὶ τὶς φροντίδες τῆς ζωῆς, ἀφοσιώθηκε περισσότερο στὸν Θεό. Γιὰ νά εὐαρεστήσει τὸν Θεὸ καὶ νά προκόψει στὴν ἀρετὴ, ἀκολούθησε καὶ ὁ ἴδιος, ὅπως καὶ οἱ γονεῖς του, τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα» (Α΄Κορ.12,31).

Πράγματι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, ζήλωσε τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Σὲ ὅλη τὴν ζωὴ του ἐπεδίωξε χαρίσματα οὐράνια, ὅπως τὴν ἀγάπη, τὴν ταπεινοφροσύνη, τὴν δικαιοσύνη, τὴν ὑπακοὴ στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐργάσθηκε μὲ δραστηριότητα γιὰ τὴν στερέωση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Καταπολέμησε τίς αἱρέσεις καὶ ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ στὴν σωστὴ πιστὴ αὐτῶν πού εἶχαν ἐξαπατηθεῖ ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς.

Ἐπίσης ἔδειχνε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν προστασία τῶν ἀδικουμένων, προτρέποντας τοὺς δικαστὲς νὰ κρίνουν χωρὶς προσωποληψία, ἀλλὰ μὲ δικαιοσύνη. Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα χαρίσματα κοσμοῦσαν τὴν ψυχὴ τοῦ Ἁγίου. Ἰδιαιτέρως ὅμως διακρίθηκε μὲ τὸ χάρισμα τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς ἀγαθοεργίας πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀνήμπορους ἀδελφούς του, γι' αὐτὸ ὀνομάσθηκε κατ' ἐξοχὴν «Ἐλεήμων».

Ὁ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμος ἐσπλαχνίζονταν τοὺς πτωχοὺς χωρὶς νὰ λυπᾶται καθόλου τὰ χρήματα, ἀλλὰ ἄδειαζε τὰ ταμεῖα καὶ τὰ ἔδινε ἐλεημοσύνη. Ἐκτίσε ξενοδοχεῖα, νοσοκομεῖα, πτωχοτροφεῖα, καθημερινῶς ἔδινε σιτηρέσια σὲ ἀναριθμήτους πτωχοὺς. Δέν ὑπῆρχε περίπτωση νὰ πηγαινε πρὸς αὐτὸν ἐνδεὴς ἢ ἄπορος καὶ νὰ ἔφευγε μὲ ἄδεια χέρια χωρὶς νὰ ἀπολαύσει τὸν πλοῦτο τῆς χρηστότητός του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο, πολὺ σύντομα, τοῦ πραγματικὰ σπλαχνικοῦ καὶ ἐλεήμονος Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἔκανε βίωμα στὴν ζωὴ του τὴν παραγγελία τοῦ Κυρίου μας : «Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν» (Ματθ.6,19-20). Δηλ. Μὴ θησαυρίζετε γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας θησαυροὺς πάνω στὴ γῆ, γιατί ἡ σκουριὰ καὶ ἡ σαπίλα τὰ ἀφανίζουν καὶ οἱ κλέπτες τὰ κλέπτουν, ἀλλὰ νὰ θησαυρίζετε στὸν οὐρανό, ὅπου δέν φθείρεται καὶ δέν σαπίζει ὁ πλοῦτος σας, οὔτε κλέπτες μποροῦν νὰ τὸν κλέψουν.

Θὰ ἔλθει ὥρα πού θὰ εἶναι καλότυχοι καὶ εὐλογημένοι μόνον ὅσοι βοήθησαν πτωχοὺς, ἐλέησαν ξένους, χόρτασαν πεινασμένους, ἔκαναν ἀγαθοεργὲς πράξεις σὲ δυστυχισμένους, ὀρφανούς καὶ σὲ φιλανθρωπικὲς καὶ ἱεραποστολικὲς προσπάθειες. Αὐτοὶ πού στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐφήρμοσαν τὴν ἐντολὴ τῆς ἀγάπης θὰ ἀξιωθοῦν πολλῶν εὐεργεσιῶν καὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν .

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων δέν σκόρπισε ἄδικα τοὺς θησαυρούς, ἀλλὰ τοὺς ἔστειλε, ὡς συνετὸς ἔμπορος, στὴν ἀληθινὴ πατρίδα, γιὰ νὰ τοὺς ἀπολαμβάνει αἰώνια.

Αὐτὸν ἄς μιμηθοῦμε κι ἐμεῖς τώρα πού εἴμαστε ἀκόμη στὴν ἐπίγεια ζωὴ, γιὰ νὰ δικαιωθοῦμε στὸν καιρὸ τῆς Κρίσεως. Νὰ βοηθήσουμε τοὺς πτωχοὺς, νὰ θρέψουμε τοὺς πεινασμένους, νὰ ἐνδύσουμε τοὺς γυμνοὺς. Νὰ

ἐπισκεφθοῦμε ἀρρώστους καὶ φυλακισμένους, τοὺς εὗρισκομένους σὲ θλίψη καὶ στενοχώρια νὰ τοὺς παρηγορήσουμε καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ γίνονται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἔκανε ὁ Ἅγιος καὶ εὐσπλαχνος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, ὥστε μαζὶ μὲ αὐτὸν καὶ ὅλους τοὺς ἐλεήμονες νὰ ἀκούσουμε τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὴν φωνὴ τοῦ Κυρίου μας, πού λέγει :

«Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν...» (Ματθ. 25,34)

Ἡλίας Ι. Χαματζόγλου

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΟΥ ΓΛΩΣΣΑ :

- Τότε μόνο νὰ ὁμιλεῖς, ὅταν τὰ λόγια σου εἶναι προτιμώτερα ἀπὸ τὴν σιωπὴ.
- Νὰ ὁμιλεῖς πάντοτε μὲ ἐπιείκεια γιὰ τοὺς ἄλλους.
- Νὰ ὁμιλεῖς πάντοτε μὲ ταπεινοφροσύνη καὶ πραότητα.
- Νὰ εἶσαι διακριτικὴ.
- Νὰ ἀποφεύγεις τὴν καταλαλιὰ καὶ τὶς συκοφαντίες.
- Ποτὲ νὰ μὴν πέφτεις σὲ ἀκατάσχετη φλυαρία, ἀλλὰ νὰ ὁμιλεῖς μὲ ἡρεμία, σύνεση καὶ σοβαρότητα.
- Ὡ γλῶσσά μου, μὴν ὁμιλεῖς ποτέ ὅταν εἶσαι θυμωμένη ἢ ταραγμένη.

“ Θεοῦ, Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖρά μου.”
(Ψαλμ. ρμ', 3)

=====

=====

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΚΕΣ ;.....

Σ' εἶδα νὰ βγαίνης ἀπ' τὴν Ἐκκλησίᾳ.
Μοῦ 'πες πῶς ἐκκλησιάστηκες,
ὅμως δέν εἶχες Φῶς !
Βαρὺ τὸ ὕφος σου, μαῦρο θλιμμένο.....
Ἀπόρησα, ἤσουν ἐκεῖ ;

Σ' εἶδα νὰ βγαίνης ἀπ' τὴν Ἐκκλησίᾳ.
Μοῦ εἶπες πῶς ἐκκλησιάστηκες,
ὅμως δέν εἶχες Χαρὰ !

Σφιγμένα τὰ χεῖλη, φαρμάκι στό στόμα.....
Γιατί, ἦσουν ἐκεῖ ;

Σ' εἶδα νά βγαίνης ἀπ' τὴν Ἐκκλησία.
Μοῦ 'πες πῶς ἐκκλησιάστηκες,
δέν εἶχες Χριστὸ !
Κάρβουννο ἢ ψυχὴ σου.....
Δέν ἦσουν ἐκεῖ ;

Σ' εἶδα νά βγαίνης ἀπ' τὴν Ἐκκλησία !
Μὴ μοῦ πεῖς τίποτα. Τὸ βλέπω, εἶναι φανερό !
Ἦλιος τὸ πρόσωπό σου !
Ἡ Ἀνοιξη στὰ μάτια σου !
Ἦσουν ἐκεῖ ! Πῆρες τὸ Φῶς ! Ζεῖς τὸν Χριστὸ !
Νά εἶσαι πάντοτε ἐκεῖ !!!

(Ἀνδρέας Μαζαράκης)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ἀπὸ τὸ 1984 μέχρι σήμερα τὸ Σωματεῖο μας στεγάζεται δωρεάν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης 22 «ΑΙΘΟΥΣΑ ΦΑΡΟΣ» καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσουμε τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου «Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ», γιὰ τὴν ἀγάπη, τὴν ἐμπιστοσύνη μὲ τὴν ὁποία μᾶς περιβάλλουν μέχρι σήμερα καὶ γιὰ ὅλες ἐκεῖνες τίς διευκολύνσεις πού μᾶς παρέχουν προθύμως γιὰ τὴν εὐρρυθμὴ λειτουργία τοῦ Σωματείου μας.

ΓΑΜΟΙ

Τὸ Σάββατο 24 Μαΐου 2008 ὁ Σάββας, υἱὸς τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Αἰκατερίνης Κιοσσέ, Ἀντιπροέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς «ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ», ἐνυμφεύθη τὴν Εὐαγγελία κόρη τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἀναστασίας Σεϊτάνη στον Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου Τριλόφου.

Στοὺς νεονύμφους εὐχόμαστε ὁ Θεὸς νά εὐλογεῖ τὴν καινούργια ζωὴ τους !

Στοὺς δέ εὐτυχεῖς γονεῖς νά εἶναι πάντα κοντὰ στὰ παιδιά τους καὶ νά μοιράζονται μαζί τους τίς χαρὲς πού χαρίζει ἡ ἐν Χριστῷ οἰκογενειακὴ ζωὴ.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΥΣΙΑ

Προσέφεραν :

α) Λεωνίδας καὶ Μερόπη Κουϊδῆ

150€

β) Πέτρος και Μάρθα Σαπουντζή	150€
γ) Νόρα Καλογιάννη	150€
δ) Θεόδωρος και Εὐδοκία Καλογιάννη	150€
ε) Βασίλειος και Δήμητρα Γαβριηλίδη	100€
στ) Θεόδωρος Γαβριηλίδης (Βαπτιστικός)	50€
ζ) Δημήτριος και Μαίρη Λιακοπούλου	100€

2. ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑ

Προσέφερε :

α) Ἀθανάσιος Χαλιάζης	100€
-----------------------	------

3. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΣΑΡΑΦΙΔΗ

Προσέφερε :

α) Μαργαρίτα Καλογιάννη	200€
-------------------------	------

ΕΚΔΗΜΙΕΣ

Τὴν Τετάρτη 2 Ἀπριλίου 2008 ἐκηδεύθη, ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Νικολάου καὶ Δημητρίου Θεσσαλονίκης, ἡ Εὐθυμία Καλογερά, πολυαγαπημένη σύζυγος τοῦ Ἀλεξάνδρου Καλογερά τακτικοῦ Μέλους τοῦ Σωματείου μας.

Εὐχόμαστε ὁλόψυχα ὁ Κύριος νὰ ἀναπαύσει τὴν ψυχὴν τῆς κεκοιμημένης, στοὺς δέ πονεμένους οἰκείους της νὰ δίνει περισσεῖα παρηγορία.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ: 1964

«ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ»

Τεύχος : 2 Έτος: 2008

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Φιλανθρωπικό Σωματείο

«ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»

Α.Μ. 734 (3793)

Ἀπόφ.Πρωτ.Θεσ/νικης 3399/1964

ΕΔΡΑ :

ΕΡΜΟΥ 1 ΤΚ 54625-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
ΤΗΛ. + ΦΑΞ: 2310-534 714

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ :

1. **ΠΕΙΡΑΙΩΣ** **5211-036427-751**

2. **ΕΘΝΙΚΗ** **213 / 296025-73**

3. **ΕΜΠΟΡΙΚΗ** **400 / 328013-23**

Γιά τίς καταθέσεις τῶν Εἰσφορῶν καὶ Δωρεῶν σας, στοὺς παραπάνω λογαριασμούς, παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἀποστέλλετε φωτοαντίγραφο τῆς ἀπόδειξης κατάθεσής σας, εἴτε στό **ΦΑΞ: 2310-534714**, εἴτε στήν ταχυδρομική μας διεύθυνση :

ΕΡΜΟΥ 1 Τ.Κ. 54625 – ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Ὁ που ἐπίσης μπορεῖτε νὰ στέλνετε καὶ ταχυδρομικές ἐπιταγές στό ὄνομα τοῦ Προέδρου μας κ. ΗΛΙΑ

e-mail :
merimnatonptoxon@gmail.com

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ :
ΗΛΙΑΣ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :

1. Η.ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

2. Γ.ΚΙΟΣΣΕΣ

3. Α.ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ

Τιμή φύλλον : 1 €

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ, για να μπορούμε στη συνέχεια να σας
αποστέλλουμε την σχετική επίσημη απόδειξη του Σωματείου
μας.

Ποσά άνω των 100 € συνολικά για Δωρεές, εκκρίνουν
από την Έφορία.

ΠΡΟΣΟΧΗ :

Σε περίπτωση που επιθυμείτε να δωρήσετε χρήματα από τό
σπίτι σας, είτε από τον χώρο της εργασίας σας, παρακαλούμε
να επικοινωνείτε με τον Εισπράκτορα του Σωματείου μας κ.

ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ ΠΑΝΤΕΛΗ στα τηλέφωνα : **1. 2310-930058**

2. 6943048306

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1.ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ ΗΛΙΑΣ, Πρόεδρος **ΤΗΛ.2310-302217**

2.ΚΙΟΣΣΕΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αντιπρόεδρος **ΤΗΛ.23920-63277**

3.ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Γ.Γραμματέας**ΤΗΛ.2310-924231**

4.ΚΑΡΥΔΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, Ταμίας **ΤΗΛ.2310-852481**

5.ΑΡΝΑΟΥΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, Μέλος **ΤΗΛ.2310-900255**

6.ΤΖΑΜΑΝΤΖΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Μέλος **ΤΗΛ.2310-417932**

7.ΚΩΤΙΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Μέλος **ΤΗΛ.2310-922913**

ἂν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ
 τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλ-
 κός ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐάν
 ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα
 καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πί-
 στιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
 οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐάν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά
 μου, καὶ ἐάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι,
 ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μα-
 κροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη
 οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ
 ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ
 κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀλη-
 θείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει,
 πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ
 προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσον-
 ται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. Ἐκ μέρους δὲ γινώ-
 σκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ
 τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. Ὅτε ἤμην
 νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς
 νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ
 τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνί-
 γματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώ-
 σκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπε-
 γνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη,
 τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

(Α' Κορ. 13)